

Der kunde vel ogsaa blive Spørgsmaal om, hvorvidt det var billigt, at denne Ret berøvedes dem, der nu ere i Besiddelse af den, saa at de for Fremtiden mistede den, og hvad der navnlig forekommer mig vilde være noget nærgaaende, det er, om man lagde denne Skat paa de pensionerede Militaire. Deres Pension vil det blive vanskeligt at forsøge, den er dem jo i det Hele taget knap tilmaalt, og det vilde derfor være ubilligt at lægge en ny Skattebyrde paa dem; idetmindste burde den vist ikke ramme Andre end dem, der herefter bleve pensionerede. Jeg skal paa ingen Maade paastaae, at de Bemærkninger, jeg her har fremsat, ere af en saadan Vægt eller saa overbevisende, at der ikke skulde kunne gjøres Erindringer imod dem; men det forekommer mig dog at være af den Bestaaffenhed, at det vilde være billigt, om de Autoriteter, som skulle varetage de Militaires Løve, maatte kunne faae Leilighed til at paasee dette, og at Spørgsmaalet ikke, uden at en saadan Forhandling er foregaaet mellem de forskjellige Ministerier, burde komme til Afgjørelse. Det er det, som det Endringsforslag, jeg har stillet, tilfigter, og hvis den ærede Forsamling ikke maatte finde, at jeg her gaaer ud paa at forlange noget Urimeligt, venter jeg ogsaa, at man vil stemme for det.

Indenrigsministeren: Hvad de af Udvalget foreslaaede Endringsforslag angaaer, kan jeg naturligtvis ikke have Noget imod samme at erindre. Det første gaaer ud paa at give vedkommende Kommuner og Indenrigsministeriet lidt friere Hænder i at anvende paa Kjøbstæderne Grundsætningerne i de med Hensyn til Veie og Gader for Kjøbenhavn givne Bestemmelser, hvilket jeg troer begge kunne være vel tjente med, da ganske vist Forholdene i flere Henseender kunne gjøre en friere Anvendelse af dem ønskelig. At Bestemmelsen om, at den nuværende personelle Beskatning efter Billaar og Leilighed skal vedblive, indtil den forandres ved Lov, i en vis Forstand er ønskelig, er jo iøinefaldende og er ogsaa af mig uden mindste Forbehold blevet udtalt, da jeg forelagde Loven. Jeg gjorde tillige opmærksom paa, at Hensigten med, at jeg havde hensat denne Bestemmelse, havde været at give alle Vedkommende et

Varjel om, at medens man ikke havde anseet det rigtigt nu at indføre en saadan Skat saa fort efter, at den første Gang er bragt til Anvendelse her i Kjøbenhavn, idet man ansaae det for ønskelig, at de Erfaringer, der derfra kunne vindes, maatte kunne komme Kjøbstæderne til Nytte, var det dog Ministeriets Mening, at denne Beskatningsmaade skulde gjøres gjældende ogsaa udenfor Kjøbenhavn. Naar jeg taler om Ministeriets Mening, er jeg mig meget vel bevidst, at denne efter Forholdene kan undergaae forskjellige Forandringer, idet Ministerier jo let kunne skifte, men der er dog i enhver Administration en staaende traditionel Tankegang, og det er ogsaa af min ærede Formand i Ministeriet blevet udtalt, da han forelagde Beskatningsloven for Kjøbenhavn, at det var Tanken at faae dette System gennemført i alle Beskatningsforhold, Noget, hvortil jeg for mit Vedkommende har sluttet mig. Jeg har derfor anseet det for hensigtsmæssigt, at et saadant Varjel blev givet, og at der derigennem blev aabnet en Afgang for det høie til Thing, hvis det maatte finde Anledning dertil, allerede nu ved en Diskussion at indvirke paa Beslutningen i saa Henseende, uagtet der Intet herom foreligger til Vedtagelse, eller dog ialtsald paa de Forhandlinger, der maae gaae forud for en saadan. Jeg skal naturligtvis ganske henstille, hvorvidt man vil benytte den givne Anledning til at komme ind paa Sagen, og maa kun endnu bemærke, at jeg ikke kan have Noget imod, at Udkastets her brugte Udtryk ombyttes med det af Udvalget foreslaaede „indtil Videre“; thi det betyder i Virkeligheden ikke Andet. — Mod den udtrykkelige Bestemmelse om Forholdet til Landsognene, der forøvrigt vilde være det Resultat, hvortil man ad en rigtig Fortolkningsvei maatte komme, hvis Spørgsmaalet var bleven uomtalt, kan jeg ikke have Noget at erindre, da jeg finder, at den er korrekt.

Hvad det af den ærede sidste Taler berørte Spørgsmaal angaaer, skal jeg dog, da hans Ord lettelig, ganske vist meget imod hans Villie, kunde forståes saaledes, som om Krigsbestyrrelsen, der har at varetage de Militaires Interesse, havde gjort sig skyldig i nogen Forsømmelighed, tillade mig at bemærke, at den gang Lovforslaget, og navnlig ogsaa dette Punkt,